

Wharfedale OPUS 2

Welcome to the Pleasure Dome

Brytyjska firma Wharfedale ma długą tradycję i dawne audiofilskie zasługi, ale od pewnego czasu specjalizuje się przecież w produktach niskobudżetowych. Objawienie ekskluzywnej na tym tle serii *Opus* pokazuje, że podejmowane są zdecydowane działania, by zmienić wizerunek firmy. Ale nie jest przecież wykluczone, że w kategorii kolumn wysokiej klasy, *Opusy* staną się równie atrakcyjne, jak seria *Diamond* wśród głośników popularnych

Seria *Opus* składa się z kilku dużych modeli. Najmniejszy jest *Opus 1*, ale i on jest trójdrożny i wolnostojący, największy zaś *Opus 3*. Jest też centralny *Tri-Centre* oraz efektowy *Tri-Surround*. Wszystkie wymienione konstrukcje wykorzystują podobne głośniki wysokotonowe i średniotonowe. Te ostatnie są najbardziej charakterystyczne, bowiem w *Opusach* pojawiają się bardzo rzadko spotykane średniotonowe głośniki kopułkowe (ze względu na średnicę – 75-mm - raczej kopułowe). Tweetyery to z zewnątrz klasyczne kopułki 25 mm, napędzane magnesem neodymowym. Producent podaje, że przetwornik ten zdolny jest do przetwarzania częstotliwości aż do 45kHz, co może mieć znaczenie dla SACD i DVD-A. W sekcji basowej nie ma już takiego porządku. Modele *Opus 1* i *Opus 2* wykorzystują głośniki 20-cm, w największym modelu użyto pary 25 cm. W centralnym i efektowych wykorzystano "siedemnastki". Plecionka membran niskotonowych wykonana jest włókna węglowego.

Tweeter z małym magnesem neodymowym grzecznie siedzi w grubej ściance przedniej. Niezwykła kopułka średniotonowa pracuje w swojej obudowie, choć i tak tylna strona membrany przykryta jest plastikowym kubkiem...

...Bas przetwarzają dwa 20-cm głośniki z membranami z włókna węglowego.

kość, obudowa zwęża się jednak szybko ku tyłowi. Uzasadnienie producenta jest proste: względy wzornicze są oczywiście istotne, ale jeszcze ważniejsze jest tłumienie rezonansów. Zaciski są potrójne (a kolumna jest trójdrożna), ułożone w pionie i połączone solidnymi, zloczonymi, zworami. Jeżeli jednak przyjdzie nam do głowy zastosować bi-amping lub po prostu bi-wiring, to w pudełku znajdziemy podwójne zwory gotowe połączyć sekcję wysokotonową ze średniotonową. Pod dolną ściankę przykręcono wyprofilowany panel z mdf. Dwa kolce wkręcane są bezpośrednio w skrzynkę, pozostałe dwa do wspomnianego panelu. Wsporniki kolców są modułowe i składają się z masywnych nakrętek, z przodu zastosowano po trzy, z tyłu wystarczy-

ło po jednym - by kolumna stała pionowo. W komplecie znalazły się także kolce wysokie (standardowe ustawienie przewiduje niskie) i talerzyki chroniące przed zniszczeniem podłogę. W zestawie powinny być również cztery bawełniane rękawiczki, niestety znalazłem tylko dwie, co odczytałem jako sugestię, że sam muszę te potwory dźwigać.

Do budowy użyto mdf-u 33 i 18 mm, oczywiście front jest z grubszego materiału. Wnętrze jest solidnie wzmocnione kilkoma przegrodami. Membrana kopułkowego średniotonowego i jego układ magnetyczny są od tyłu zamknięte plastikowym kubkiem. Nie byłoby w tym nic dziwnego gdyby nie fakt, że ów przetwornik (razem z wysokotonowym) pracują w wydzielonej komorze o objętości aż 10 litrów. Dla przetworników basowych pozostały 54 litry. Ich wentylowane układy magnetyczne mają 11,5 cm średnicy, a kosze są blaszane. Z zewnątrz wyglądają jeszcze lepiej, bo kryją się pod masywnymi, aluminiowymi pierścieniami.

Grzegorz Rogóź

Po wyjęciu pierwszego Opus 2 z pudła przysiadłem z wrażenia – muszę to przyznać. Powodem jest lakier fortepianowy o oszłamajającej gładkości i połysku. Ów lakier Wharfedale kładzie na okleiny w trzech kolorach: czarnym, rosewood i birds eye maple. Oglądając obudowę pod światło udaje się wyłowić minimalne rysy i wgłębienia w fornirze (dowód jego naturalności). Lakier wypełnia jednak wszystkie i tworzy absolutnie idealną powierzchnię. Przednia ścianka Opus 2 ma standardową szerokość,

Opus 2 są głośnikami grającymi potężnie, ale też ciepło i trochę kameralnie. Może to sugerować, ale wydaje się, że wielka kopułka średniotonowa wykonuje nie byle jaką robotę. Średnica jest soczysta i mocna. Instrumenty są namacalne, duże jak w naturze. Dobrze ustawione Opusy potrafią je też precyzyjnie umiejscowić, zapewnić przestrzeń i oddech. Góra pasma jest sama w sobie najzupełniej poprawna, ale nie ma już tej siły perswazji, co środek. Wysokie tony są aksamitne i mają dobrą rozdzielczość, ale grają mało ofensywnie. Jeżeli akcja utworu nie jest zbyt gęsta, to góra wystarczająco dobrze uzupełnia główne informacje, jeżeli jednak ostro nagrane instrumenty chcą narobić trochę bałaganu, to wysokie tony uczestniczą w tych działaniach niechętnie. Może to i dobrze dla utrzymania spokojnego nastroju, ale brak szorstkości i metaliczności można też

ocenić jako brak pełnej naturalności. Bas, tam gdzie jest, jest rewelacyjny. Wyższy jego podzakres działa szybko, zdolny do uderzenia, ale i do dyskrecji. Potrafi być mocny, dynamiczny, ale i łagodny, w balladowym nastroju. Jego ekspansywność daje się we znaki tylko od czasu do czasu. Za to za mało dzieje się przy tonach najniższych. Niektórych efektownych tąpnięć brakuje.

Mimo że do ideału jeszcze brakuje, Opus 2 to kolumna bardzo charyzmatyczna. Zawdzięcza to połączeniu dużej masy brzmienia, dynamiki niskich tonów, ze swobodą i wspaniałą naturalnością średnich tonów. Wejście Wharfedale na pułap 10000 zł z pewnością się udało. Opus 2 prezentuje się wybornie, a brzmieniem nie ustępuje utytułowanej konkurencji. Ma przy tym własny muzyczny styl, który może się bardzo podobać.

OPUS 2

Impedancja znamionowa [Ω]	6
Efektywność [dB]	88
Moc znamionowa* [W]	250
Wymiary (W/S/G) [cm]	112/38/55
Cena (para)[zł]	11000
Dystrybutor	HORN DISTRIBUTION

Wykonanie i komponenty

Piękna, idealnie wykończona skrzynia. Dobre i oryginalne przetworniki.

ocena **bardzo dobra**

Laboratorium

Wzmocniony bas, bardzo dobra liniowość zakresu średnio-wysokotonowego, doskonale charakterystyki kierunkowe i minimalny wpływ maskownicy. Umiarkowanie wymagająca impedancja.

ocena **dobra+**

Brzmienie

Potężny dźwięk z kapitalną średnicą. Dynamiczny wyższy bas, góra czysta i delikatna.

ocena **bardzo dobra**

ocena końcowa

bardzo dobra

* wg danych producenta

Charakterystyka impedancji (rys. 1) pokazuje, że mimo swej wielkości i skomplikowanego układu, *Opus 2* nie jest specjalnie trudnym obciążeniem. Zmienność jest duża, ale minima plasują się na poziomie ok. 5 omów (powyżej 100Hz i powyżej 10kHz), więc konstrukcję tę można uznać za znamionowo 6-omową.

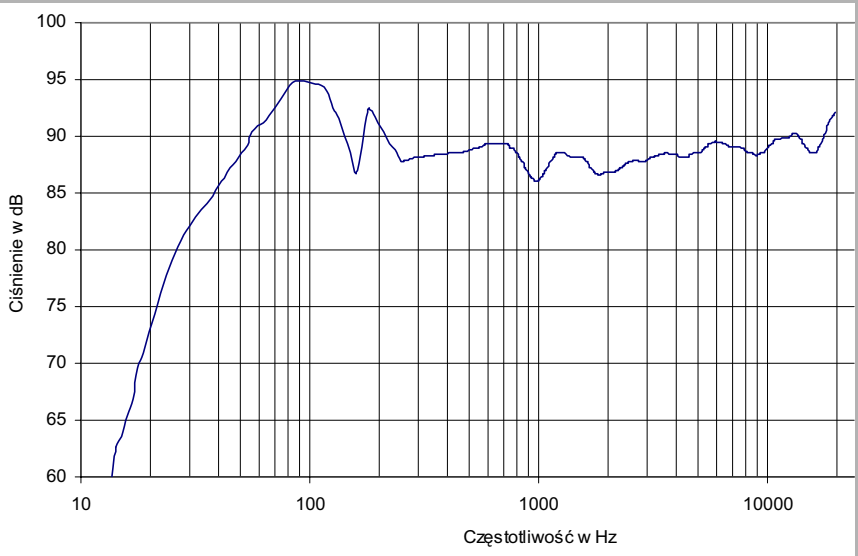
Charakterystyka przetwarzania wygląda bardzo ładnie powyżej 250Hz, ale w okolicach 100Hz została uwypuklona (rys. 2).

Badanie pracy głośników niskotonowych i układu bass-reflex pokazano na rys. 3. Częstotliwość rezonansowa obudowy leży nieco powyżej 30Hz, ale mimo niskiego strojenia charakterystyka wypadkowa ma przy tej częstotliwości spadek już ponad 10dB. Pasożytnicze zjawisko rezonansowe pojawia się przy 160-170Hz, częstotliwość wskazuje na falę stojącą obudowy, małym "zabkiem" odbiło się to również na komentowanej już charakterystyce impedancji.

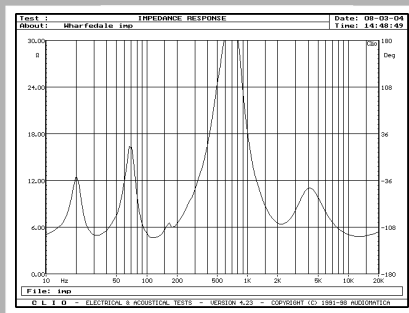
Charakterystyki zakresu średnio-wysokotonowego, mierzone na osi głównej i pod kątami 15° i 30° (rys. 4), pokazują bardzo dobrą stabilność. We wszystkich trzech przypadkach kształt krzywej można uznać za poprawny, oczywiście z pojawiającą się tendencją do osłabiania wyższych tonów wraz ze zwiększaniem kąta.

Maskownica lekko obniża poziom wysokich tonów, ale nie wprowadza poważnych nierównomierności (rys. 5).

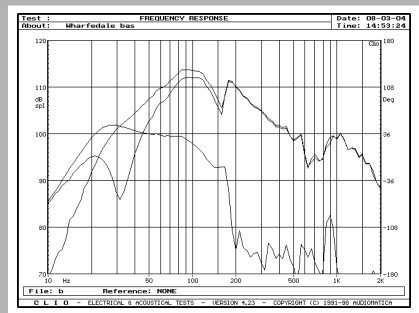
Możliwość podłączenia tri-wiring skłoniła nas do zmierzenia indywidualnych charakterystyk poszczególnych sekcji (rys. 6). Ujawniają one, że częstotliwości podziału ulokowano przy 700Hz i 4kHz.

rys. 2. Charakterystyka przetwarzania w całym pasmie akustycznym.

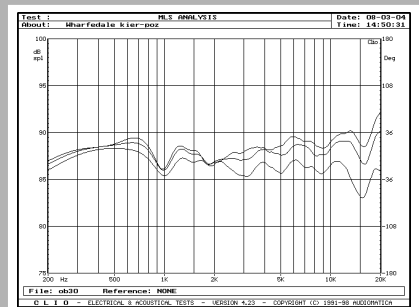
rys. 1. Charakterystyka modułu impedancji.

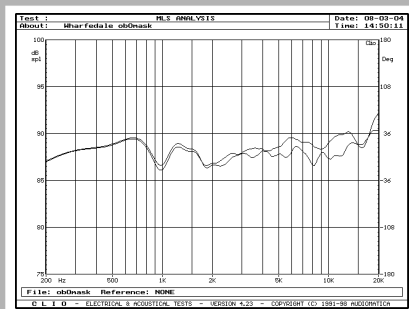
rys. 3. Charakterystyki w zakresie niskich częstotliwości.

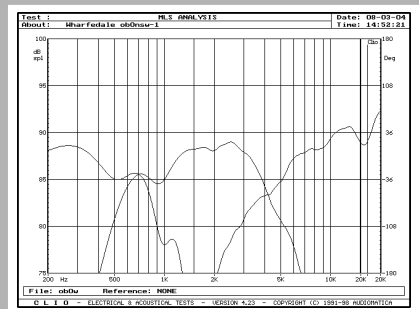
Zaciski tri-wiring prezentują się cukierkowo, ale są też dostatecznie solidne. Wysokość kolców można regulować złoconymi pierścieniami i dwoma kołkami wyższymi niż standardowe (wszystko w komplecie).

rys. 4. Charakterystyka przetwarzania w zakresie średnio-wysokotonowym na osiach 15° i 30° w płaszczyźnie poziomej z maskownicą.

rys. 5. Charakterystyka przetwarzania w zakresie średnio-wysokotonowym na osi 0° z maskownicą i bez maskownicy.

rys. 6. Charakterystyka przetwarzania w zakresie średnio-wysokotonowym, na osi 0°, trzy sekcje niezależnie.